

Производња гљива	т	10 и више
Производња компоста засијан мицелијем гљива	т	300 и више
Перадарство		
Производња пилећег меса и узгој матичног јата (бројлер и пиленке)	кљун	3000 и више
Производна конзумних јаја (несилице)	кљун	3000 и више
Коњогојство		
Узгој расплодних коња	грло	2 и више

Б о с н а и Х е р ц е г о в и н а
- Федерација Босне и Херцеговине -
Т У З Л А Н С К И К А Н Т О Н
С к у п ш т и н а
Број: 01-02-47-15/14
Тузла, 9.6.2014. године

Замјеник предсједника
Скупштине Тузланског кантона,
Златко Шимић, с.р.

280

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона“, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона“, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Владе Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 9.6.2014. године, д о н о с и

З А К О Н

О ТУРИСТИЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ

ПОГЛАВЉЕ I: ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет закона)

Овим законом уређује се обављање туристичке дјелатности из надлежности Тузланског кантона.

Члан 2.

(Појмови и дефиниције)

Појмови и дефиниције употребљени у овом закону имају исто значење као појмови и дефиниције употребљени у Закону о туристичкој дјелатности („Службене новине Федерације БиХ“, број: 32/09 - у даљем тексту: федерални закон).

ПОГЛАВЉЕ II: ОБАВЉАЊЕ ТУРИСТИЧКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 3.

(Субјекти који могу обављати туристичку дјелатност)

(1) Туристичку дјелатност могу обављати правна и физичка лица која су регистрована за обављање туристичке дјелатности и која испуњавају услове у складу са законом и прописима донесеним на основу закона.

(2) У складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона, одређене туристичке услуге могу пружати установе културе, удружења, школе и друге одгојно-образовне институције.

Члан 4.

(Пословање)

Приликом обављања туристичке дјелатности, субјекти из члана 3. овог закона, дужни су пословати у складу са принципима и праксом одрживог развоја туризма и обезбјеђења дугорочног очувања животне средине и културно-историјског наслеђа Тузланског кантона (у даљем тексту: Кантон).

Члан 5.

(Период пословања)

(1) Субјекти из члана 3. став (1) овог закона могу пословати током цијеле године и сезонски.

(2) Сезонско обављање и период обављања дјелатности, а који не може бити дужи од девет мјесеци током једне календарске године, уписују се у одобрење за рад.

Члан 6.

(Забрана оглашавања и рекламирања)

Забрањено је пружаоцу услуга у туризму да непосредно или посредно, путем јавних гласила, интернетом, промотивним материјалом и слично оглашава и/или рекламира пружање туристичких услуга, ако не испуњава услове прописане федералним законом, овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

Члан 7.

(Књига жалби)

(1) Субјекти из члана 3. став (1) овог закона обавезни су у просторијама гдје се пружају услуге водити књигу жалби чији је изглед, садржај и начин вођења прописан федералним прописом.

(2) Књига жалби из става (1) овог члана мора у сваком тренутку бити доступна кориснику услуга и служи само у сврху изјављивања приговора.

(3) У случају изјављивања приговора од стране корисника туристичких услуга субјект из става (1) овог члана је дужан, у року пет дана од изјављивања приговора, исти доставити надлежној инспекцији, а најдуже, у року од 15 дана од изјављивања приговора одговорити подносиоцу приговора.

(4) Књига жалби из става (1) овог члана мора бити овјерена од стране Министарства трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона (у даљем тексту: Министарство).

(5) Начин и поступак овјере књиге жалби прописује министар трговине, туризма и саобраћаја Тузланског кантона (у даљем тексту: министар).

Члан 8.

(Остали субјекти)

(1) Удружења могу, ради остваривања својих циљева и задатака прописаних статутом удружења, организовати путовање (пакет-аранжман и излет) искључиво за своје чланове.

(2) Удружења могу организовати путовање из става (1) овог члана само повремено и без сврхе

стицања добити, а чланство у удружењу се доказује одговарајућом исказницом.

(3) Школа, односно друга одгојно-образовна установа може за своје ученике, односно полазнике, организовати излете ради остваривања наставних и одгојно-образовних садржаја и постизања својих циљева и задаћа који се организују као дјелатност школе, односно одгојно-образовне установе.

(4) Рекламирање и промоција путовања из ставова (1) и (3) овог члана не може се вршити средствима јавног оглашавања, али се може огласити у интерним гласилима и саопштењима која добивају чланови удружења и школа.

(5) Удружења су дужна организацију путовања из става (1) овог члана, а школе и друге одгојно-образовне установе организацију излета из става (3) овог члана, пријавити Кантоналној управи за инспекцијске послове, на поступање надлежних инспекција, најкасније три дана прије почетка путовања.

(6) На путовања која без сврхе стицања добити организују удружења извиђача и планинара за своје чланове у својим објектима или опреми за камповање и аматерски спортски клубови ради одласка на припреме и натјецања, не примјењују се одредбе овог закона.

(7) Субјекти из ставова (1) и (3) овог члана дужни су, при пружању услуга, поступати у складу са чланом 5. став (1) тачке 1., 2. и 4. федералног закона.

А – ПУТНИЧКА АГЕНЦИЈА

Члан 9.

(Назнака дјелатности)

(1) Назнака „путничка агенција“ обавезно се користи у фирми путничке агенције, као ближа назнака дјелатности.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, умјесто назнаке „путничка агенција“ као ближа назнака дјелатности може се користити и назнака „туристичка агенција“.

(3) У фирми, путничка агенција може, уз назнаку којом се обиљежава име путничке агенције, користити и изразе уобичајене у туристичком пословању, као што су: „тоурс“, „травел“ и слично.

Члан 10.

(Општи услови путовања)

(1) За пружање услуга путничке агенције путничка агенција је дужна да утврди опште услове путовања.

(2) Општим условима путовања ближе се уређују права и обавезе путничке агенције и права и обавезе корисника туристичке услуге и они се утврђују у складу са законом којим се уређују облигациони односи и заштита потрошача.

(3) Општи услови путовања обавезно садрже:

а) право агенције на накнаду учињених трошкова ако је корисник туристичке услуге одустао од уговора због околности које није могао избјећи или отклонити и које би, да су постојале у вријеме закључења уговора, представљале оправдан разлог да не закључи уговор, право корисника туристичке услуге на накнаду учињених трошкова када је обезбиједио одговарајућу замјену или је замјену нашла путничка агенција, као и одговорност путничке агенције када извршење услуга повјери трећим лицима,

б) права корисника туристичке услуге за случај отказа путовања,

ц) услове за измјену уговорене цијене путовања,

д) информацију о садржају јемства за осигурање од одговорности за причињену штету кориснику туристичке услуге и

е) поступак, рокове и обавезе агенције у вези са рекламацијом корисника туристичке услуге због отказа путовања, неизвршења или непотпуног извршења услуга обухваћених програмом путовања.

(4) Путничка агенција је дужна да опште услове путовања и програм путовања дефинисан федералним законом уручи кориснику туристичке услуге непосредно или електронским путем прије закључења уговора о аранжману, а најкасније, истовремено са издавањем потврде о путовању.

(5) Корисник туристичке услуге својим потписом или електронским путем потврђује пријем општих услова путовања и програма путовања.

Члан 11.

(Накнада штете)

(1) У случају отказа туристичког пакет-аранжмана или излета од стране организатора туристичког путовања, исти је дужан да кориснику туристичке услуге врати уплаћена средства за отказано путовање у складу са законом и општим условима путовања.

(2) У случају неизвршења, дјелимичног или непотпуног извршења услуга обухваћених програмом путовања, организатор туристичког путовања дужан је да кориснику туристичке услуге врати разлику између уговорене цијене путовања и цијене путовања снижене сразмјерно неизвршењу, дјелимичном или непотпуном извршењу услуга.

(3) Организатор туристичког путовања дужан је да врати средства из ставова (1) и (2) овог члана, у року који је одређен општим условима путовања, односно програмом путовања, који не може бити дужи од 15 дана од дана отказа путовања, односно од дана подношења основаног приговора корисника туристичке услуге.

(4) Организатор туристичког путовања није одговоран кориснику туристичке услуге за насталу штету из ставова (1) и (2) овог члана ако:

а) се утврђени пропусти у неиспуњавању уговорних услуга приписују у кривицу корисника туристичке услуге, и

б) су пропусти настали дјеловањем више силе или неким другим догађајем које организатор туристичког путовања није могао да предвиди или отклони и поред дужне пажње, у које случајеве се не убраја пребукирање.

Члан 12.

(Лиценца)

(1) Путничка агенција може обављати услуге утврђене законом, под условом да након прибављања рјешења општинског/градског органа управе надлежног за послове туризма (у даљем тексту: надлежни орган) којим је утврђено да удовољава условима прописаним федералним законом и прописима донесеним на основу федералног закона, од Министарства прибави и лиценцу за организацију туристичког путовања (у даљем тексту: лиценца).

(2) У поступку издавања лиценце, Министарство утврђује да ли је путничка агенција регистрована за обављање предметне дјелатности, односно да ли поседује рјешење о испуњености минимално-техничких услова у погледу пословних просторија, услове у погледу запослених, обезбјеђење јемства, садржаја општих услова путовања и њихову усклађеност са законом, услова у погледу изрицања заштитних мјера против одговорног лица путничке агенције, као и других услова за рад путничке агенције који се тичу солвентности и квалитета рада агенције, у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

(3) Уз захтјев за издавање лиценце, путничка агенција подноси следећу документацију:

а) овјерену копију рјешења о упису у судски регистар, односно овјерену копију рјешења о упису пословне јединице у судски регистар,

б) овјерену копију рјешења надлежног органа о испуњености минимално-техничких услова у погледу пословних просторија,

ц) потврду надлежног суда да над путничком агенцијом није отворен поступак стечаја или ликвидације,

д) потврду надлежног суда да путничкој агенцији није изречена заштитна мјера забране обављања дјелатности, нити је одговорном лицу путничке агенције изречена заштитна мјера забране обављања позива, дјелатности или дужности,

е) рјешење Порезне управе Федерације БиХ о одређивању јединственог идентификационог броја или увјерење Управе за индиректно опорезивање о одређивању ПДВ броја,

ф) списак запослених који директно раде на пословима организовања туристичких путовања,

г) доказ о испуњености законских услова у погледу водитеља пословнице,

х) доказ о измирењу доприноса обавезног осигурања који издаје Пореска управа Федерације БиХ,

и) опште услове путовања сачињене у складу са чланом 10. овог закона и овјерене од организатора туристичког путовања,

ј) списак реализованих туристичких пакет-аранжмана или излета у претходном периоду који је овјерен од одговорног лица путничке агенције (референс листа),

к) доказ о посједовању јемства дефинисаног федералним законом.

Члан 13.

(Издавање лиценце)

(1) Министарство издаје лиценцу најкасније у року од 15 дана од дана подношења уредног и потпуног захтјева из члана 12. овог закона.

(2) Лиценца подлијеже ревизији након истека рока од три године од дана њеног достављања путничкој агенцији.

(3) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става (2) овог члана.

(4) Лиценца је коначна и против ње није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

(5) Подносилац захтјева за издавање лиценце сноси трошкове поступка и исти се плаћају приликом подношења захтјева за издавање лиценце.

(6) Трошкови поступка из става (5) овог члана уплаћују се у корист буџета Тузланског кантона.

(7) На сва питања која се односе на поступак издавања лиценци која овим законом нису посебно уређена, примјењују се одговарајуће одредбе закона које уређују управни поступак.

(8) Министарство води регистар издатих лиценци путничким агенцијама.

(9) Министар прописује облик, садржај и начин вођења Регистра издатих лиценци.

Члан 14.

(Престанак важења лиценце)

(1) Лиценца престаје да важи:

а) брисањем из Уписника путничких агенција на основу захтјева носиоца лиценце, и

б) подјелом путничке агенције као носиоца лиценце на два или више друштва или престанком

постојања путничке агенције у складу са законом који регулише привредна друштва.

(2) Рјешење о престанку важења лиценце доноси министар.

(3) Рјешење из става (2) овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

Члан 15.

(Одузимање лиценце)

(1) Министар доноси рјешење о одузимању лиценце путничкој агенцији ако се у поступку ревизије или инспекцијског прегледа утврди:

а) да је путничка агенција престала да испуњава услове из члана 12. став (2) овог закона,

б) да су услед неизвршења или дјелимичног извршења општих услова путовања или про-грама путовања грешком организатора путовања, у складу са узансама, наступиле теже посљедице по корисника туристичке услуге (угрожавање здравља, није обезбијеђен смјештај или повратак у земљу, корисници туристичке услуге су задржани на путовању дуже него што је предвиђено програмом путовања и слично),

ц) да је организатор туристичког путовања отказао путовање кориснику туристичке услуге, а у законском року није извршио враћање уплаћених средстава,

д) да путничка агенција послује у супротности са одредбом члана 10. овог закона и да је истој у периоду важења лиценце два пута у року од годину дана изречена новчана казна за прекршај због неизвршавања обавеза из члана 10. овог закона,

е) да је лиценца организатору туристичког путовања издата на основу неистинитих података.

(2) У случају одузимања лиценце, путничка агенција може да реализује само претходно уговорена путовања.

(3) Путничка агенција којој је одузета лиценца не може добити нову лиценцу прије истека рока од годину дана од дана достављања рјешења о одузимању лиценце.

(4) Рјешење из става (1) овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

Б - ТУРИСТИЧКИ ВОДИЧ

Члан 16.

(Локални туристички водич)

(1) Стручни испит за стицање звања туристичког водича може се полагати и за подручје јединице локалне самоуправе.

(2) Лице из става (1) овог члана полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича за подручје јединице локалне самоуправе пред комисијом коју именује Министарство у складу са програмом полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за подручје јединице локалне самоуправе.

(3) Министарство издаје увјерење о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича за подручје јединице локалне самоуправе и води евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича.

Члан 17.

(Пружање услуга локалног туристичког водича)

(1) Лице које положи стручни испит из члана 16. став (1) овог закона може пружати услуге водича само

на подручју јединице локалне самоуправе, у складу са увјерењем из члана 16. став (3) овог закона.

(2) Лице које положи стручни испит на основу федералних прописа може пружати услуге водича на подручју јединице локалне самоуправе без положеног стручног испита из члана 16. став (2) овог закона.

(3) Министар прописује програм и начин полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича из члана 16. став (2) овог закона, садржај и начин вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича, садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича, као и облик и садржај легитимације и ознаке туристичког водича.

Ц - ТУРИСТИЧКЕ УСЛУГЕ

Члан 18.

(Сеоски туризам)

(1) Туристичке услуге у сеоском туризму, дефинисане федералним прописом, могу пружати правна и физичка лица, као и пољопривредници који се баве пољопривредом сами или као чланови породичног пољопривредног газдинства, уписани у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима из надлежности федералног министарства надлежног за пољопривреду (у даљем тексту: сеоско домаћинство).

(2) Чланом породичног пољопривредног газдинства сматра се члан пољопривредног газдинства одређен законом којим се уређују пољопривредна газдинства.

(3) Уколико се у сеоском домаћинству пружају услуге смјештаја и исхране, објекти морају испуњавати минимално-техничке услове у погледу уређености и опремљености у складу са прописима који уређују угоститељску дјелатност.

Члан 19.

(Одобрење за пружање услуга у сеоском домаћинству)

(1) За пружање туристичких услуга из члана 18. овог закона, носилац или члан породичног пољопривреднога газдинства дужан је прибавити рјешење за пружање туристичких услуга у сеоском домаћинству од надлежног органа према мјесту пружања услуга.

(2) Рјешење из става (1) овог члана издаје се на захтјев носиоца или члана породичног пољопривреднога газдинства, уз испуњавање следећих услова:

а) да је породично пољопривредно газдинство уписано у Регистар пољопривредних газдинстава,

б) да подносилац захтјева има право коришћења објекта и/или земљишта на којем ће пружати туристичке услуге у сеоском туризму,

ц) да су испуњени услови за пружање туристичких услуга прописани овим законом и прописима донесенима на основу овог закона или другим прописом.

(3) Надлежни орган је дужан ријешити о захтјеву из става (2) овог члана у року од 30 дана од дана уредно поднесеног захтјева.

(4) Изузетно од става (1) овог члана, породично пољопривредно газдинство које је прибавило рјешење о пружању угоститељских услуга у сеоском домаћинству у складу са Законом о угоститељској дјелатности може, уз претходну обавијест надлежном органу, пружати услуге из члана 18. овог закона ако испуњава услове из става (2) тачке ц) овог члана.

(5) Против рјешења из става (1) овог члана може се изјавити жалба Министарству.

Члан 20.

(Садржај рјешења)

(1) Рјешење из члана 19. овог закона садржи:

а) име и презиме, датум и мјесто рођења те адресу подносиоца захтјева,

б) јединствени број пољопривредног газдинства (ЈБПГ),

ц) врсте туристичких услуга које ће се пружати и према потреби средство и мјесто пружања услуге,

д) назнаку пружа ли се услуга током цијеле године или само сезонски.

(2) Надлежни орган ће рјешење из става (1) овог члана доставити Кантоналној управи за инспекцијске послове, надлежном порезном уреду и Министарству.

Члан 21.

(Престанак важења рјешења)

(1) Рјешење из члана 19. овог закона престаје важити:

а) смрћу носиоца одобрења,

б) одјавом, даном наведеним у одјави или даном подношења одјаве надлежном органу ако је у одјави наведен датум унатраг,

ц) ако је инспекцијским надзором утврђено да за пружање туристичких услуга из члана 18. овог закона нису испуњени услови прописани овим законом, прописима донесеним на основу овог закона, а утврђени недостаци нису отклоњени у задатом року, с даном истека тог рока,

д) ако надлежни орган накнадно утврди да је издато рјешење засновано на неистинитим подацима или кривотвореним документима,

е) ако се туристичке услуге у сеоском домаћинству не почну пружати у року од године дана од дана коначности рјешења.

(2) О престанку важења рјешења из става (1) овог члана, надлежни орган доноси рјешење против кога се може изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(3) По правоснажности рјешења из става (2) овог члана дјелатност се брише из регистра дјелатности који води надлежни орган о чему надлежни орган обавјештава субјекте из члана 20. став (2) овог закона.

Члан 22.

(Ловно-риболовни туризам)

(1) Под туристичким услугама у ловно-риболовном туризму подразумевају се услуге прихвата и смјештаја ловаца-риболоваца туриста у одговарајуће објекте, организовање лова и риболова и пружање других услуга за потребе ловно-риболовног туризма, као што су услуге превоза до ловишта и по ловишту, обука и изнајмљивање ловачких паса, изнајмљивање ловачког оружја, фото-сафари и слично.

(2) Туристичке услуге у ловно-риболовном туризму могу пружати правна лица регистрована за обављање те дјелатности у ловиштима у складу са прописима из области лова и риболова.

(3) Субјекти из става (2) овог члана дужни су да туристима пружају услуге у складу са одредбама овог закона и у складу са прописима из области лова и риболова.

(4) Услуге смјештаја у објектима ловног туризма пружају се у складу са законом који регулише област угоститељства.

Члан 23.**(услуге изнајмљивања возила)**

(1) Услуге изнајмљивања возила (rent-a-car) сматра се изнајмљивање путничких аутомобила без возача.

(2) Посебна врста изнајмљивања возила је изнајмљивање путничких аутомобила са услугама возача (limo service).

(3) Возач из става (2) овог члана мора бити у радном односу са пружаоцем услуга и испуњавати услове утврђене прописима из области саобраћаја за возача такси возила.

(4) Услуге из ставова (1) и (2) овог члана могу пружати правна лица из члана 3. став (1) овог закона.

Члан 24.**(Rent-a-car возила)**

(1) Возила која се изнајмљују не могу бити старија од пет година и морају испуњавати услове утврђене прописима о цестовном превозу.

(2) Пружалац услуга изнајмљивања возила из члана 23. овог закона мора имати најмање три регистрована моторна возила, обезбијеђено сервисирање и паркинг простор за сва моторна возила и обезбијеђену пословницу.

Члан 25.**(Минимално-технички услови)**

(1) Правна лица из члана 23. став (4) овог закона дужна су, прије почетка обављања дјелатности, прибавити рјешење о испуњавању минимално-техничких услова, које издаје надлежни орган.

(2) Рјешење из става (1) овог члана нарочито садржи:

а) назив, адресу, ИД број правног лица, односно име и презиме, ЈМБГ и адресу физичког лица,

б) податке о својини или закупу пословног простора,

ц) податке о својини или праву коришћења возила, у складу са чланом 24. овог закона.

(3) У погледу минимално-техничких услова за пословницу примјењују се одредбе федералног прописа које се односе на пословницу путничке агенције.

Члан 26.**(Туристичке услуге у конгресном туризму)**

(1) Туристичке услуге у конгресном туризму у смислу овог закона обухватају услуге организације, промоције и/или вођења конгреса, конференције и сличних догађаја, са или без услуга особља за проведбу и опремање простора у којем се такви догађаји одржавају, без обављања осталих услуга туристичке агенције утврђених федералним законом.

(2) Услуге из става (1) овог члана могу пружати правна и физичка лица из члана 3. ставови (1) и (2) овог закона.

(3) На пружање услуга конгресног туризма из става (1) овог члана које за своје чланове, уопсленике и кориснике, у оквиру своје дјелатности, у складу са својим статутима или актима о оснивању, организују удружења, установе, те правна и физичка лица из члана 3. овог закона, не примјењују се одредбе овог закона.

Члан 27.**(Одобрење за пружање услуга конгресног туризма)**

(1) За пружање услуга у конгресном туризму правна или физичка лица из члана 26. став (2) овог закона дужна су прибавити рјешење о испуњавању минимално-техничких услова, односно рјешење о одобрењу за пружање тих туристичких услуга издато

од стране надлежног органа према мјесту свога сједишта.

(2) Рјешење из става (1) овог члана надлежни орган доставља Кантоналној управи за инспекцијске послове, надлежном порезном уреду и Министарству.

(3) Трошкове поступка издавања рјешења сноси подносилац захтјева.

(4) Против рјешења из става (1) овог члана може се изјавити жалба Министарству.

(5) На престанак важења рјешења из става (1) овог члана на одговарајући начин примјењују се одредбе члана 21. овог закона.

Члан 28.**(Туристичке услуге здравственог туризма)**

(1) Под туристичким услугама здравственог туризма сматрају се услуге медицинског туризма, љечилишног туризма и wellnessa.

(2) Услуге медицинског туризма обухватају услуге здравствене заштите повезане с путовањем изван мјеста боравка.

(3) Услуге љечилишног туризма обухватају услуге у којима се стручно и контролисано користе природни љековити чинитељи и поступци (СПА, терме, таласотерапија и слично) у циљу побољшања/очувања психофизичких способности.

(4) Wellness услуге обухватају организовано спровођење здравствено-превентивних и куративних програма у сврху превенције болести те унапређења здравља.

Члан 29.**(Пружаоци услуга здравственог туризма)**

(1) Услуге здравственог туризма из члана 28. овог закона могу пружати специјалне болнице, љечилишта и друге здравствене установе, правна лица регистрована за обављање здравствене дјелатности и здравствени радници који самостално обављају приватну праксу, у складу са посебним прописима којима је регулисана здравствена заштита, за кориснике својих здравствених услуга.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, wellness услуге могу пружати и правна и физичка лица из члана 3. став (1) овог закона.

(3) Пружалац услуга здравственог туризма при пружању услуга мора поштовати одредбе посебних прописа којима је регулисана поједина услуга здравственог туризма из члана 28. овог закона.

(4) Пружалац услуга у здравственом туризму из става (1) овог члана може пружати услуге организовања путовања, без оснивања туристичке агенције, само за кориснике својих услуга из члана 28. овог закона.

Члан 30.**(Одобрење за пружање услуга здравственог туризма)**

(1) За пружање услуга здравственог туризма из члана 28. овог закона правна или физичка лица дужна су прибавити рјешење о испуњавању минимално-техничких услова, односно рјешење о одобрењу за пружање тих туристичких услуга издато од стране надлежног органа према мјесту свог сједишта.

(2) Рјешење из става (1) овог члана надлежни орган доставља Кантоналној управи за инспекцијске послове, надлежном порезном уреду и Министарству.

(3) Трошкове поступка издавања рјешења сноси подносилац захтјева.

(4) Против рјешења из става (1) овог члана може се изјавити жалба Министарству.

(5) На престанак важења рјешења из става (1) овог члана на одговарајући начин примјењују се одредбе члана 21. овог закона.

Члан 31.

(Туристичке услуге пустиловног туризма)

(1) Туристичке услуге пустиловног туризма су услуге које укључују спортско-рекреативне или пустиловне активности (роњење, јахање, горско-планинско вођење, падобранско једрење /paragliding/, скакање с ужетом /bungee-jumping/ и сл.).

(2) Услуге из става (1) овог члана пружају се под условима прописаним федералним законом, овим законом, прописима донесеним на основу овог закона и другим прописима који уређују пружање истих.

(3) Услуге из става (1) овог члана могу пружати лица (тренери, инструктори, учитељи, водитељи, водичи и сл.) која имају одговарајуће лиценце/ дозволе надлежних институција или удружења, којим се утврђује способност и ниво вјештине обављања активности.

(4) За активности које се проводе на неприступачним мјестима, као и специфичним дестинацијама што се тиче природних и климатских услова (ријеке, планине, и сл.), организатор и/или лица која их изводе дужни су извршити процјену ризика те донијети планове и процедуре отклањања опасности (елаборат спашавања).

(5) Лица из става (3) овог члана морају бити оспособљена за поступке и дјеловања у случају несреће или опасности према посебном програму који проводи Кантонални штаб цивилне заштите.

Члан 32.

(Начин пружања услуга пустиловног туризма)

(1) Пружалац туристичке услуге из члана 31. овог закона, обавезан је:

а) имати одговарајућу опрему за пружање услуге, уз декларацију овлашћених произвођача или атестирану према важећим стандардима, у исправном стању,

б) прибавити концесију у складу са прописима којима су уређују концесије, уколико је иста потребна за пружање услуге,

ц) употребљавати опрему према упутама произвођача,

д) обезбиједити средства комуникације,

е) обезбиједити прибор за прву помоћ, зависно о активности,

ф) обезбиједити личну опрему за кориснике услуга,

г) у складу са процјеном опасности, обезбиједити присуство хитне медицинске помоћи и других служби за спашавање,

х) прије започињања пружања услуге истакнутом информацијом у писаном облику, те усмено, упознати корисника услуге с врстама ризика провођења услуге, те начином коришћења опреме,

и) осигурати кориснике услуга од посљедица несретног случаја, те упознати корисника услуге са садржајем уговора о осигурању (полицом осигурања).

(2) Лицима млађим од 18 година услуге из члана 31. став (1) овог закона могу се пружати само уз писмену сагласност родитеља односно старатеља, уколико родитељ, односно старатељ није присутан.

(3) Пружалац услуга из члана 31. став (1) овог закона може одбити пружање услуга лицу млађем од 18 година, без обзира на сагласност родитеља односно старатеља.

Члан 33.

(Рјешење за пружање услуга пустиловног туризма)

(1) За пружање услуга у пустиловном туризму правно или физичко лице дужно је прибавити рјешење о испуњавању минимално-техничких услова, односно рјешење о одобрењу за пружање тих туристичких услуга издатог од стране надлежног органа према мјесту свог сједишта.

(2) Рјешење из става (1) овог члана надлежни орган доставља Кантоналној управи за инспекцијске послове, надлежном порезном ureду и Министарству.

(3) Трошкове поступка издавања рјешења сноси подносилац захтјева.

(4) Против рјешења из става (1) овог члана може се изјавити жалба Министарству.

(5) На престанак важења рјешења из става (1) овог члана на одговарајући начин примјењују се одредбе члана 21. овог закона.

ПОГЛАВЉЕ III: НАДЗОР

Члан 34.

(Надзор)

Надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

Члан 35.

(Инспекцијски надзор)

Инспекцијски надзор над примјеном одредаба овог закона или прописа донесених за његово спровођење врши Кантонална управа за инспекцијске послове посредством надлежних инспектора и надлежни инспектори у јединицима локалне самоуправе, у складу са законом.

Члан 36.

(Овлашћења инспектора)

У провођењу инспекцијског надзора надлежни инспектор Кантоналне управе за инспекцијске послове, односно надлежни инспектори у јединицима локалне самоуправе (у даљњем тексту: инспектор) су овлашћени прегледати пословне и друге просторије и просторе у којима се обавља туристичка дјелатност, опрему, возила и пловила којима се или у којима се обавља туристичка дјелатност, пословне књиге, уговоре, исправе и евиденције и другу пословну документацију која му омогућује увид у пословање правних и физичких лица која пружају туристичке услуге, те обављати и друге радње у складу са сврхом инспекцијског надзора.

Члан 37.

(Инспекцијски преглед)

(1) Правна и физичка лица чије су просторије и простори, уређаји и опрема односно предмети рада и пословања подвргнути инспекцијском надзору, обавезни су омогућити инспектору несметано обављање инспекцијског надзора.

(2) Правна и физичка лица обавезна су на захтјев инспектора доставити податке, обавијести и материјале који су му потребни за обављање послова из његове надлежности у примјереном року који он одреди.

(3) Инспекцијски преглед треба у исто вријеме бити обављен на такав начин да не омета редовно обављање рада и пословања.

Члан 38.

(Забрана обављања дјелатности)

(1) Инспектор ће рјешењем забранити обављање туристичке дјелатности субјекту надзора, уколико

у провођењу инспекцијског надзора утврди да се туристичка дјелатност обавља:

а) без регистрације, односно одобрења издатог од надлежног органа или врши дјелатност за коју није регистровано, односно ако дјелатност не обавља у складу са издатим рјешењем,

б) без рјешења надлежног органа којим се утврђује да простор, уређаји и опрема за обављање туристичке дјелатности удовољава прописаним условима за обављање те дјелатности,

ц) да путничка агенција обавља дјелатност организације туристичких пакет-аранжмана, екскурзије или излета без прибављене лиценце Министарства.

(2) Инспектор ће рјешење из става (1) овог члана донијети без одлагања, с утврђеним чињеницама одлучним за доношење рјешења.

(3) Жалба против рјешења из става (1) овог члана не одлаже извршење рјешења.

(4) Субјекту надзора коме је забрањен рад, инспектор ће печатањем или на други погодан начин, затворити просторије у којима обавља туристичку дјелатност, те може привремено одузети опрему, уређаје, средства за рад и превозна средства којима обавља незакониту дјелатност, до коначности и извршности прекршајног налога, односно до правоснажности одлуке суда.

(5) О привремено одузетим предметима, инспектор ће издати потврду о привременом одузимању, у којој ће се навести шта је одузето са потпуном идентификацијом (назив предмета, врста, количина, јединица мјере, декларисана или процијењена вриједност, датум, вријеме и мјесто одузимања, лице од кога су предмети или роба одузети и власник предмета и робе.

(6) Орган у чијем саставу дјелује инспекција, обезбиједиће услове за одржавање и чување привремено одузетих предмета.

(7) Трошкови принудног извршења као и трошкови штете настале принудним извршењем, падају на терет извршеника - странке.

Члан 39.

(Рјешење о отклањању недостатака)

(1) Ако су пословни простор, уређаји и опрема намијењени за обављање туристичке дјелатности престали испуњавати прописане услове по издатом одобрењу, инспектор ће донијети рјешење, без одлагања а најкасније у року од осам дана од дана завршетка надзора, с утврђеним чињеницама одлучним за доношење рјешења, којим ће одредити рок, не краћи од 30 дана, правном и физичком лицу, да прилагоди услове пружања услуга одредбама закона.

(2) Ако се недостаци из става (1) овог члана не отклоне у одређеном року, инспектор ће донијети рјешење о забрани обављања дјелатности и ради обезбјеђења извршења наложене управне мјере забране рада, печатањем или на други погодан начин, затворити просторије у којима субјект надзора обавља туристичку дјелатност.

(3) Жалба против рјешења из ставова (1) и (2) овог члана не одлаже извршење рјешења.

(4) Трошкови принудног извршења, као и трошкови штете настале принудним извршењем, падају на терет извршеника-странке.

Члан 40.

(Обавезно осигурање)

(1) Ако туристичка агенција која организује путовање (пакет аранжман и излет) или пружа услугу трансфера путника не користи превозна средства у којима су путници осигурани од посљедица несретног

случаја и пртљага од губитка и оштећења, као и угоститељске објекте у којима су корисници услуга осигурани од посљедица несретног случаја, инспектор ће изрећи забрану пружања тих услуга туристичкој агенцији.

(2) Мјера из става (1) овог члана неће се примјенити ако туристичка агенција има склопљен уговор с осигураватељем о одговорности од обављања дјелатности за наведене ризике.

Члан 41.

(Примјена прописа)

(1) У поступку примјене овог закона и прописа донесених на основу њега, примјењују се правила општег управног поступка, односно одговарајуће одредбе закона који уређује инспекцијски надзор, ако овим законом није другачије прописано.

(2) Против рјешења инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

(3) Жалба против рјешења инспектора не одлаже његово извршење.

Члан 42.

(Идентитет инспектора)

При обављању инспекцијског надзора инспектор мора имати службену исказницу инспектора којом доказује своје службено својство, идентитет и овлашћења.

ПОГЛАВЉЕ IV: КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43.

(1) Новчаном казном од 1.500,00 КМ до 15.000,00 КМ казниће се за прекршај правно лице, ако:

а) обавља туристичку дјелатност без регистрације, односно одобрења издатог од надлежног органа или врши дјелатност за коју није регистровано, односно ако дјелатност не обавља у складу са издатим рјешењем, без рјешења надлежног органа којим се утврђује да простор, уређаји и опрема за обављање туристичке дјелатности удовољава прописаним условима за обављање те дјелатности (члан 3. став (1));

б) организује аранжман за лица која нису њени чланови или ако га не организује само повремено и без сврхе стицања добити или ако рекламира и врши промоцију за путовања и боравке мимо интерних гласила и саопштења која добивају чланови удружења (члан 8.);

ц) путничка агенција не утврди опште услове путовања (члан 10. ставови (1), (2) и (3));

д) путничка агенција не изда кориснику услуге опште услове путовања и програм путовања (члан 10. став (4));

е) организатор туристичког путовања не изврши накнаду штете у случају отказа туристичког пакет-аранжмана, односно неизвршења, дјелимичног или непотпуног извршења услуга (члан 11.);

ф) обавља дјелатност путничке агенције, односно послове организације туристичких пакет-аранжмана, екскурзије или излета без прибављене лиценце Министарства (члан 12.);

г) возила која се изнајмљују не испуњавају услове дефинисане прописима о цестовном превозу и старија су од пет година (члан 24. став (1));

х) туристичке услуге пустиловног туризма изводе лица која немају одговарајуће лиценце/дозволе (члан 31. став (3));

и) пружалац туристичких услуга пустоловног туризма нема сачињен елаборат спашавања (члан 31. став (4));

ј) пружа услуге пустоловног туризма лицима млађим од 18 година без присуства или писмене сагласности родитеља (члан 32. став (2)).

(2) За прекршаје из става (1) овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 200,00 КМ до 2.000,00 КМ.

(3) За прекршаје из става (1) тачке а), ц), д), е) и ф) овог члана казниће се и водитељ пословнице новчаном казном од 150,00 КМ до 1.500,00 КМ.

(4) За прекршај из става (1) тачке г) до ј) овог члана казниће се и физичко лице које је регистровано за обављање туристичке дјелатности новчаном казном у износу од 150,00 КМ до 1.500,00 КМ.

(5) За прекршај из става (1) тачка а) овог члана учиниоцу ће се изрећи заштитна мјера одузимања предмета којима је почињен прекршај.

(6) Новчаном казном од 1.000,00 КМ до 1.500,00 КМ казниће се за прекршај физичко лице – грађанин који организује путовање или излет, односно које се бави пословима које су у надлежности путничке агенције.

Члан 44.

(1) Новчаном казном од 700,00 КМ до 7.000,00 КМ казниће се за прекршај правно лице, ако:

а) непосредно или посредно рекламира пружање услуга у туризму, а да се не испуњавају прописани услови (члан 6.),

б) не води књигу жалби у складу са одредбама овог закона (члан 7.),

ц) није пријавило надлежној инспекцији организовање путовања, излета (члан 8. став (5)),

д) возач rent-a-car возила (limo service) не испуњава прописане услове (члан 23. став (3)),

е) пружалац услуга пустоловног туризма не испуњава утврђене обавезе (члан 32. став (1)).

(2) За прекршаје из става (1) овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 200,00 КМ до 2.000,00 КМ.

(3) За прекршај из става (1) тачке д) и е) овог члана казниће се и физичко лице које је регистровано за обављање туристичке дјелатности новчаном казном у износу од 150,00 КМ до 1.500,00 КМ.

Члан 45.

Новчаном казном од 100,00 КМ до 1.000,00 КМ казниће се за прекршај физичко лице, ако пружа услуге туристичког водича супротно одредби члана 17. овог закона.

ПОГЛАВЉЕ V: ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

Правна и физичка лица којима је обављање туристичке дјелатности одобрено према ранијим прописима, дужна су усагласити своје пословање са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 47.

Министар ће донијети прописе на основу овлашћења из овог закона у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 48.

Даном ступања на снагу овог закона престају важити одредбе Закона о туристичко угоститељској дјелатности („Службене новине Тузланског кантона”, број: 10/00), којима се уређује туристичка дјелатност.

Члан 49.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона”.

Босна и Херцеговина Замјеник председника
- Федерација Босне и Херцеговине - Скупштине Тузланског
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН кантона,

Скупштина
Број: 01-02-727-9/13
Тузла, 9.6.2014. године

Златко Шимић, с.р.

281

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона (“Службене новине Тузланско-подрињског кантона”, бр. 7/97, 3/99, “Службене новине Тузланског кантона”, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Владе Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 9.6.2014. године, д о н о с и

З А К О Н

О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ИМОВИНУ, НАСЉЕЂЕ И ПОКЛОН

Члан 1.

У Закону о порезу на имовину, насљеђе и поклон (“Службене новине Тузланског кантона”, бр. 14/09, 3/10 и 4/10) у члану 6. у ставу (1) тачки 5., иза ријечи „став 2.“, додаје се текст који гласи: “а за имовину из члана 5. став 1. тачка 3. а), б), ц), и д) и када власнику служи за обављање регистроване дјелатности”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеним новинама Тузланског кантона”.

Босна и Херцеговина Замјеник председника
- Федерација Босне и Херцеговине - Скупштине Тузланског
ТУЗЛАНСКИ КАНТОН кантона,

Скупштина
Број: 01-02-359-4/14
Тузла, 9.6.2014. године

Златко Шимић, с.р.

282

На основу члана 24. став 1. тачка ц) Устава Тузланског кантона („Службене новине Тузланско-подрињског кантона“, бр. 7/97 и 3/99 и „Службене новине Тузланског кантона“, бр. 13/99, 10/00, 14/02, 6/04 и 10/04), на приједлог Владе Тузланског кантона, Скупштина Тузланског кантона, на сједници одржаној 9.6.2014. године, д о н о с и

З А К О Н

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРОГЛАШЕЊУ ДИЈЕЛА ПОДРУЧЈА ПЛАНИНЕ КОЊУХ ЗАШТИЂЕНИМ ПЕЈЗАЖОМ „КОЊУХ“